

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Cur beatior sit vidua, quàm coniugata?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ret voluntati, pio viro nupsit. A quo cum filium nacta esset, cœpit matrimonij curas experiri. Nam & maritus, & filius in grauem incidit morbum: quo inualescente vterque breui erat moriturus. Sed quid non facit amor? Quæ vtrumque habebat vitâ suâ chariorem, Deum incensè rogauit, vt vtrique vitam prolongare, & sibi, eorum loco, adimere vellet. Rogauit, impetrauit. Postea in S. Andreæ templo sepulta, miraculis luxit. Iucundum non fuerit huic marito vxorem amittere, tamen vtile fuit: immo & magnum Dei beneficium fuit. Neq; hinc inter coniuges rarus est amor. Sæpe sunt, qui pro coniuge mortem volunt oppetere. Et oppetunt non pauci. Bona est itaq; talis mors coniugatis, quia maxima est amoris probatio.

C A P V T XLIV.

De Bono viduitatis.

L

ALterum erat, *Quod viduos mors faciat, viduasq;?* Facit sanè, & sunt sua incommoda viduitati. Verùm qui matrimonij priùs incommoda experti sunt, facile postea sustinent incommoda viduitatis, *passi grauiora.* Sicut leuius est, tolerare morsus muscarum, quàm vesparum ictus; & expeditius fluuium, quàm Oceanum trajicere. Gratiam sibi factam existimat, cui compedes demuntur è carcere dimisso; etsi pedem non audeat efferre è ciuitate. Ita duras compedes deposuit, quisquis vinculo coniugij est liberatus; etsi non liberatus est ab omni vitæ istius calamitate: à qua, non coniugis, sed propria mors tantùm homines solet eximere. Viduitatis statum matrimonio etiam excellentia antistare, ipse Apostolus docet his verbis: *Mulier alligata est legi, quanto tempore vir eius viuit. quòd si dormierit vir eius, liberata est: cui vult nubat: tantùm in Domino. Beatior autem erit, si sic permanferit, secundum meum consiliu: puto autem, quòd & ego Spiritum Dei habeam; qui est Spiritus consilij. Quàm clarè autem viduam ait esse vxore beatiorè? tum hîc in quietâ, Deo dicatâ, & sanctiorè vita; tum post mortem, in maiore beatitudine & gloria. Vt enim viduitas matrimonio melior est, ita quoq; maior eius erit.*

1. Cor. 7. 31.

erit in celo corona: teste S. Augustino, Ambrosio, alijsque Patribus. Enimvero, in celo, & apud mortales, magna semper fuit laus viduarum, quæ cum possent denuo nubere, amore primi mariti, immo amore castitatis, *uniuira*, quàm *binira*, esse maluerunt. Hæc est enim dos viduæ post voluptatis experientiam continentis, de qua laudatur, in veteri Testamento Iudith, *èò quòd castitatem amauerit, & post virum suum alterum nescierit*; in nouo autem Dominum, ad suscitandum à mortuis adolescentem, etiam illud mouit, quia *erat filius vnicus matris suæ, & hæc vidua erat*. Quin & Gentilium iudicio magna fuit gloria viduarum, præsertim, si *post virum suum alterum nescissent*. Hinc Dido, apud Poëtam ita gloriatur:

*Ille meos, primus qui me sibi iunxit, amores
Abtulit, ille habeat secum, seruetq; sepulchro.*

Et S. Apostolus ait: *Viduas honora, quæ verè viduæ sunt. Si communi lege natura*, ait de Didone S. Hieronymus, *damnat gentilis vidua omnes voluptates, quid expectandum est à vidua Christiana, quæ pudicitiam suam non solum ei dat, qui defunctus est, sed & ei, cum quo regnatura est?* Cum autem Paulus viduas vult honorari, duplicem honorem intelligit, proprium, qui in reuerentia quadam consistit, & eum, qui fit, quando oblationibus fidelium sustentantur. *Honor enim, vt ait idem S. Pater, in scriptura non tam in salutationibus deferendis, quàm in eleemosynis ac munerum oblatione sentitur*. Et vel hinc etiam addit Apostolus: *Quæ verè viduæ sunt*, hoc est, destitutæ, desolatæ, orbæ, & pauperes. Hæ ab Ecclesia alebantur: & sub cura Episcopi erant. Quocirca Chrysostomus, inter alias causas, cur fugeret episcopatum, quasi onus suos humeros superans, hanc adfert, quòd oporteat Episcopum curare viduas, & eis providere. Et Cornelius Papa numerat Romæ viduas cum indigentibus mille quingentas, *quas omnes, inquit, alit Deus in Ecclesia sua*. Quia igitur *verè viduæ sunt*, quæ sunt omni ope destitutæ, viduæ diuites, vel quæ parentes, filios aut nepotes opulentos poterant adire, non *verè viduæ*, hoc est, omni auxilio orbæ habebantur. Et tamen illæ quoque, suo modo, honorabantur. Nam ex eis delectæ sunt diaconissæ & similes, quæ imperitas

A a a a 3

mulieres

S. Augustin.
lib. de bono
viduitatis.
S. Ambros. l.
de viduis.

Iudith. 15. 11.
Luc. 7. 12.

II.

1. Timoth. 5. 3.
S. Hieronym.
ep. ad Salu-
nam.

S. Hieronym.
in cap. 13.
Matthæi.

S. Chryf. l. 3.
de Sacerd.
Apud Euseb.
lib. 6. hist.
cap. 33.

S. Epiphani.
hæres. 79.